

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 994/2010

af 20. oktober 2010

om foranstaltninger til opretholdelse af naturgasforsyningsikkerheden og ophævelse af Rådets direktiv 2004/67/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Naturgas (i det følgende benævnt »gas«) er en afgørende komponent i Den Europæiske Unions energiforsyning; gas dækker en fjerdedel af den primære energiforsyning og benyttes hovedsagelig til elproduktion, varmeproduktion, som råvare i industrien og som brændstof i transportsektoren.

(2) Gasforbruget i Europa er steget hastigt i det seneste årti. Den indenlandske produktion er faldende, og gasimporten er derfor steget endnu hurtigere og har dermed skabt en øget afhængighed af import og et behov for at tage højde for gasforsyningsikkerhedsaspekter. Herud-

over befinder nogle medlemsstater sig på gasøer som følge af manglende infrastrukturforbindelser med resten af Unionen.

(3) Som følge af den betydning som gas har i Unionens energimix, har denne forordning til formål at vise over for gaskunder, at alle de nødvendige foranstaltninger tages for at sikre dem en konstant forsyning navnlig i forbindelse med vanskelige klimaforhold og i tilfælde af en afbrydelse. Det erkendes, at disse målsætninger bør nås ved hjælp af de mest omkostningseffektive foranstaltninger for ikke at påvirke dette brændsels relative konkurrenceevne i forhold til andre brændsler.

(4) Ved Rådets direktiv 2004/67/EF ⁽³⁾ blev der for første gang skabt en retlig ramme på fællesskabsniveau med sigte på at opretholde gasforsyningsikkerheden og bidrage til, at det indre gaskmarked er velfungerende i tilfælde af, at forsyningen afbrydes. Ved samme direktiv nedsattes gaskoordinationsgruppen, som har været nyttig i henseende til at udveksle oplysninger og definere fælles tiltag mellem medlemsstaterne, Kommissionen, gasindustrien og forbrugerne. EU-netværket af energisikkerhedskorrespondenter, der vandt tilslutning på Det Europæiske Råd i december 2006, har forbedret evnen til at indsamle oplysninger og har på et tidligt tidspunkt varslet potentielle trusler mod energiforsyningsikkerheden. Den nye lovgivning om det indre energimarked, som Europa-Parlamentet og Rådet vedtog i juli 2009, udgør et vigtigt skridt i bestræbelserne på at virkeliggøre det indre energimarked og har udtrykkeligt til formål at forbedre Unionens energiforsyningsikkerhed.

(5) Med de nuværende foranstaltninger angående gasforsyningsikkerhed, der er truffet på EU-niveau, har medlemsstaterne imidlertid fortsat et stort spillerum, hvad angår valget af foranstaltninger. Trues en medlemsstats forsyningsikkerhed, består der en klar risiko for, at

⁽¹⁾ Udtalelse af 20.1.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 21.9.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.10.2010.

⁽³⁾ EFT L 127 af 29.4.2004, s. 92.

ensidige foranstaltninger truffet af denne medlemsstat kan bringe det indre gasmarkeds funktion og gasforsyningen til kunder i fare. De nylige erfaringer har vist, at denne risiko er reel. For at gøre det muligt for det indre gasmarked at fungere selv i situationer med forsyningsknaphed er det nødvendigt at sikre solidaritet og koordinering i forbindelse med forsyningskriser, såvel hvad angår forebyggende tiltag som reaktionen på konkrete afbrydelser af forsyningerne.

- (6) Gas med lav brændværdi leveres i visse dele af Unionen. Som følge af dens karakteristika kan gas med lav brændværdi ikke anvendes i udstyr, der er beregnet til gas med høj brændværdi. Det er imidlertid muligt at anvende gas med høj brændværdi i udstyr, der er beregnet til gas med lav brændværdi, forudsat at gassen er blevet omdannet til gas med lav brændværdi f.eks. ved at tilføje nitrogen. De specifikke forhold for gas med lav brændværdi bør behandles på nationalt og regionalt niveau og bør inddrages i forbindelse med risikovurderingen og de forebyggende handlings- og nødplaner på nationalt og regionalt niveau.
- (7) Diversificering af Unionens gasruter og -forsyningskilder er af central betydning for en forbedring af forsynings sikkerheden for Unionen som helhed og dets medlemsstater individuelt. Forsynings sikkerheden vil afhænge af den fremtidige udvikling af brændsels sammensætningen, udviklingen af produktionen i Unionen og i tredjelande, som leverer til Unionen, investeringer i lagerfaciliteter og i diversificering af gasruter og -forsyningskilder inden for og uden for Unionen, herunder faciliteter for flydende naturgas (LNG-faciliteter). I denne forbindelse bør infrastrukturforanstaltninger prioriteres som beskrevet i Kommissionens meddelelse om den anden strategiske energiredegørelse — EU-handlingsplan for energiforsynings sikkerhed og -solidaritet, f.eks. den sydlige gaskorridor (Nabucco og sammenkoblingen via Tyrkiet, Grækenland, Italien), en diversificeret og passende LNG-forsyning for Europa, en effektiv sammenkobling i Østersøområdet, Middelhavsenergiringen og passende nord-syd sammenkoblinger for gas i Central- og Sydøsteuropa.
- (8) Medlemsstaterne bør fremme diversificering af energikilder, gasforsyningsruter og -forsyningskilder for at mindske indvirkningen af mulige kriser, som skyldes en afbrydelse af gasforsyningen.
- (9) En betydelig afbrydelse af Unionens gasforsyninger kan påvirke alle medlemsstater, Unionen som helhed og kontraherende parter i traktaten om oprettelse af energifællesskabet⁽¹⁾, undertegnet i Athen den 25. oktober 2005. En sådan betydelig afbrydelse kan endvidere føre til alvorlige økonomiske skadevirkninger for hele Unionens økonomi. Tilsvarende kan afbrydelsen af gasforsyningen få alvorlige sociale virkninger, navnlig for sårbare kunde grupper.
- (10) Visse kunder, herunder bl.a. private kunder og kunder, der leverer væsentlige sociale tjenester som f.eks. sundheds- og børnepasningsaktiviteter, uddannelsesaktiviteter og andre sociale tjenester og velfærdsydelser såvel som ydelser, som er nødvendige for en medlemsstats funktion, er særdeles sårbare og kan have behov for beskyttelse. En bred definition af disse beskyttede kunder bør ikke være i modstrid med europæiske solidaritetsmekanismer.
- (11) Rapporten om gennemførelsen af den europæiske sikkerhedsstrategi, der blev godkendt af Det Europæiske Råd på mødet i december 2008, fremhæver den voksende afhængighed af importeret energi som en væsentlig yderligere risiko for Unionens energiforsynings sikkerhed og lægger vægt på energisikkerhed som en af sikkerhedspolitikens nye udfordringer. Det indre gasmarked bidrager afgørende til at styrke energiforsynings sikkerheden i Unionen og mindske de enkelte medlemsstaters eksponering for skadelige virkninger som følge af afbrydelser af forsyningerne.
- (12) Det er afgørende for et velfungerende indre gasmarked, at de foranstaltninger, der træffes af hensyn til forsynings sikkerheden, ikke går uforholdsmæssig hårdt ud over konkurrencen eller det indre gasmarkeds effektive funktion.
- (13) Et svigt i den største enkeltstående gasinfrastruktur, det såkaldte N-1-princip, er et realistisk scenario. Anvendelsen af et svigt i en sådan infrastruktur som et benchmark for, hvad medlemsstaterne bør være i stand til at kompensere for, er et rimeligt udgangspunkt for en analyse af gasforsynings sikkerheden i de enkelte medlemsstater.
- (14) En tilstrækkelig og diversificeret gasinfrastruktur i en medlemsstat og i hele Unionen, herunder navnlig ny gasinfrastruktur, som forbinder nuværende isolerede systemer i form af gasøer med deres nabomedlemsstater, er afgørende for at tackle afbrydelser af forsyningen. Fælles mindstekriterier for gasforsynings sikkerhed bør sikre lige konkurrencevilkår i henseende til gasforsynings sikkerhed, samtidig med at der tages hensyn til særlige nationale eller regionale forhold, og bør skabe betydelige incitamenter til at opbygge den nødvendige infrastruktur og forbedre beredskabsniveauet i tilfælde af kriser. Efterspørgselssideforanstaltninger, f.eks. brændselsomlægning, kan spille en værdifuld rolle i bestrebelsene på at opretholde energiforsynings sikkerheden, når omlægningen kan foretages hurtigt og mærkbart mindske efterspørgslen som reaktion på en afbrydelse af forsyningen. Effektiv energianvendelse bør yderligere fremmes, navnlig når der er brug for foranstaltninger på efterspørgselssiden. De miljømæssige virkninger af de foreslåede foranstaltninger på hhv. efterspørgsels- og udbudssiden bør tages i betragtning på behørig vis, og de foranstaltninger, der har mindst indvirkning på miljøet, bør foretrækkes, samtidig med at der tages hensyn til forsynings sikkerheden.

⁽¹⁾ EUT L 198 af 20.7.2006, s. 18.

- (15) Der bør kraftigt tilskyndes til at investere i ny gasinfrastruktur, og investeringer bør først gennemføres efter en passende vurdering af de miljømæssige virkninger i overensstemmelse med relevante EU-retsakter. En sådan ny infrastruktur bør styrke gasforsynings sikkerheden, samtidig med at den sikrer et velfungerende indre marked for gas. Investeringerne bør principielt foretages af virksomheder og være baseret på økonomiske incitamenter. Der bør tages behørigt hensyn til behovet for at fremme integration af gas fra vedvarende energikilder i gasnetinfrastrukturen. Når en investering i infrastruktur går på tværs af landegrænser, bør Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder («agenturet»), som er nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 713/2009 ⁽¹⁾, og det europæiske net af transmissionssystemoperatører for gas («ENTSO for gas»), som er nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for adgang til naturgas transmissionsnet ⁽²⁾, inddrages nært inden for deres respektive kompetenceområder for at tage større hensyn til virkninger på tværs af landegrænser. Der mindes om, at agenturet i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 713/2009 kan afgive udtalelser og henstillinger om grænseoverskridende spørgsmål inden for dets kompetence- og aktivitetsområde. Agenturet og ENTSO for gas spiller sammen med andre markedsdeltagere en vigtig rolle i etableringen og gennemførelsen af den tiårige netudviklingsplan for Unionen, som bl.a. omfatter en europæisk prognose for forsyningens tilstrækkelighed og bør bl.a. i forbindelse med grænseoverskridende sammenkoblinger være baseret på de forskellige netbrugeres behov.
- (16) De kompetente myndigheder eller medlemsstaterne bør sikre, at gasmarkedet er testet som et af de nødvendige skridt i processen, der fører til overholdelse af standarden for infrastruktur.
- (17) De kompetente myndigheder bør, når de udfører de opgaver, der er fastsat i denne forordning, arbejde tæt sammen med andre relevante nationale myndigheder, navnlig med nationale regulerende myndigheder, hvor det er relevant, og uden at dette berører deres beføjelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas ⁽³⁾.
- (18) Når der er behov for nye grænseoverskridende sammenkoblinger eller udvidelse af eksisterende sammenkoblinger, bør der tidligt etableres tæt samarbejde mellem de pågældende medlemsstater, de kompetente myndigheder og de nationale regulerende myndigheder, for så vidt disse ikke er de kompetente myndigheder.
- (19) Forskellige kilder til EU-støtte står til rådighed for at hjælpe medlemsstaterne med at finansiere de nødvendige investeringer i produktion, infrastruktur og energieffektivitetsforanstaltninger på regionalt og lokalt plan, bl.a. lån og lånegarantier fra Den Europæiske Investeringsbank eller finansiering fra regionalfonde, strukturfonde eller Samhørighedsfonden. Den Europæiske Investeringsbank og Unionens eksterne instrumenter som det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI), instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA) og instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI) kan også finansiere foranstaltninger i tredjelande med henblik på at forbedre energiforsynings sikkerheden.
- (20) Denne forordning bør sætte naturgasvirksomheder og kunder i stand til at forlade sig på markedsmekanismer så længe som muligt, når afbrydelser skal håndteres. Den bør også fastsætte nødmekanismer, som kan anvendes, når markederne alene ikke længere er i stand til på passende vis at håndtere en afbrydelse af gasforsyningerne. Selv i en nødsituation bør der gives forrang til markedsbaserede instrumenter for at afbøde virkningerne af, at forsyningen afbrydes.
- (21) Efter ikrafttrædelsen af den nye lovgivning vedrørende det indre energimarked, der blev vedtaget i juli 2009, vil gassektoren være omfattet af nye bestemmelser, som tydeligt definerer roller og ansvarsområder for medlemsstater, nationale regulerende myndigheder, transmissionssystemoperatører og agenturet, og som forbedrer markedets gennemsigtighed til gavn for et velfungerende marked, forsyningssikkerheden og forbrugerbeskyttelsen.
- (22) Virkeliggørelsen af det indre gasmarked og en effektiv konkurrence inden for dette marked giver Unionen det bedst mulige niveau for forsyningssikkerhed i alle medlemsstater, såfremt markedet får lov at virke fuldt ud i det tilfælde, at afbrydelser af forsyningen påvirker en del af Unionen — uanset årsagen til afbrydelsen. Til dette formål kræves en omfattende og effektiv fælles tilgang til forsyningssikkerhed bl.a. på grundlag af gennemsigtighed, solidaritet og ikke-diskriminerende politikker, der kan forenes med det indre markeds funktion, og hvormed markedsforvridninger og undergravning af markedets reaktioner på afbrydelser undgås.
- (23) Gasforsyningssikkerheden er et fælles ansvar, som påhviler naturgasvirksomheder, medlemsstaterne, navnlig via deres kompetente myndigheder, og Kommissionen inden for deres respektive aktivitets- og kompetenceområder. De nationale regulerende myndigheder, for så vidt de ikke er kompetente myndigheder, bør også bidrage til gasforsyningssikkerheden inden for deres aktivitets- og kompetenceområder i overensstemmelse med direktiv 2009/73/EF. Herudover kan kunder, som bruger gas til elproduktion eller industrielle formål, også spille en vigtig rolle for gasforsyningssikkerheden via deres evne til at reagere på en krise med foranstaltninger på efterspørgselssiden, f.eks. afbrydelige kontrakter og brændselsomlægning, idet dette har en direkte indvirkning på balancen mellem udbud og efterspørgsel.

⁽¹⁾ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 36.

⁽³⁾ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 94.

- (24) Derfor er en præcis definition af alle naturgasvirksomheders og kompetente myndigheders roller og ansvarsområder afgørende for at fastholde et velfungerende indre gasmarked, og dette gælder navnlig i forbindelse med afbrydelser af forsyningen og i krisesituationer. Sådanne roller og ansvarsområder bør fastlægges på en sådan måde, at der sikres overholdelse af en tresidig tilgang, som først vil inddrage de relevante naturgasvirksomheder og industrien derefter medlemsstaterne på nationalt eller regionalt niveau og derpå Unionen. I tilfælde af en forsyningskrise bør alle markedsaktører gives tilstrækkelig mulighed for at reagere på situationen med markedsbaserede foranstaltninger. Er markedsaktørernes reaktion ikke tilstrækkelig, bør medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder træffe foranstaltninger for at eliminere eller afbøde virkningerne af forsyningskrisen. Kun i tilfælde af at disse foranstaltninger er utilstrækkelige, bør der træffes foranstaltninger på regionalt niveau eller EU-niveau for at eliminere eller afbøde virkningerne af forsyningskrisen. Der bør så vidt muligt søges efter regionale løsninger.
- (25) I en ånd af solidaritet vil regionalt samarbejde med deltagelse af offentlige myndigheder og naturgasvirksomheder blive etableret for at gennemføre denne forordning med henblik på at optimere fordelene med hensyn til koordinering af foranstaltninger for at afbøde de påpegede risici og for at gennemføre de mest omkostningseffektive foranstaltninger for de pågældende parter.
- (26) Der bør under hensyntagen til offentlige serviceforpligtelser og foranstaltningerne til forbrugerbeskyttelse, jf. artikel 3 i direktiv 2009/73/EF, indføres tilstrækkeligt harmoniserede standarder for forsyningsikkerhed, som mindst tager højde for den situation, der opstod i januar 2009, og som tager hensyn til forskelle mellem medlemsstaterne. Disse standarder for forsyningsikkerhed bør være stabile for at tilvejebringe den nødvendige retssikkerhed, bør være klart defineret og bør ikke pålægge naturgasvirksomheder, herunder nye markedsdeltagere og små virksomheder, eller slutbrugere urimelige og uforholdsmæssigt store byrder. Disse standarder bør også sikre lige adgang for EU's naturgasvirksomheder til nationale kunder. Nødvendige foranstaltninger til at sikre opfyldelse af standarden for forsyning kan omfatte yderligere lagerkapacitet og mængder, linepack, forsyningskontrakter, afbrydelige kontrakter eller andre foranstaltninger, som har en tilsvarende virkning såvel som de nødvendige tekniske foranstaltninger for sikkerheden i forbindelse med gasforsyning.
- (27) Det er afgørende af hensyn til et velfungerende gasmarked, at naturgasvirksomhederne i god tid foretager de nødvendige investeringer i indenlandsk produktion og infrastrukturer, f.eks. sammenkoblinger, navnlig dem, som giver adgang til Unionens gasnet, og udstyr, som muliggør fysisk tovejs gasegennemstrømning i rørledninger så vel som anlæg til oplagring og forgasning af LNG, idet der tages hensyn til mulige afbrydelser af forsyningerne såsom den afbrydelse, der indtraf i januar 2009. Kommissionen bør, når den udarbejder prognoser over de finansielle behov for gasinfrastrukturen ved hjælp af EU-instrumenter, hvor dette er relevant, prioritere infrastrukturprojekter, som fremmer integrationen af det indre gasmarked og gasforsyningsikkerheden.
- (28) Transmissionssystemoperatører bør ikke hindres i at overveje en situation, hvor investeringer i sikring af fysisk kapacitet til at transportere gas i begge retninger («tovejskapacitet») i grænseoverskridende sammenkoblinger med tredjelande kunne bidrage til at forbedre forsyningsikkerheden, navnlig i tilfælde af tredjelande, som sikrer transitstrømme mellem to medlemsstater.
- (29) Det er vigtigt, at gasforsyningen bliver opretholdt, især til privatkunder og et begrænset antal yderligere kunder, navnlig kunder som leverer væsentlige sociale tjenester, som kan fastsættes af de pågældende medlemsstater, i tilfælde, hvor markedet ikke længere kan levere til dem. Det er afgørende, at de foranstaltninger, som skal træffes under en krise, defineres på forhånd og respekterer sikkerhedskrav, herunder når beskyttede kunder er tilsluttet det samme distributionsnet som andre kunder. Disse foranstaltninger kan omfatte anvendelsen af pro rata-reduktioner i forhold til den oprindeligt reserverede kapacitet i tilfælde, hvor kapaciteten til infrastrukturen nedsættes af tekniske årsager.
- (30) De kompetente myndigheder bør normalt holde sig til deres nødplan. I behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde kan de træffe foranstaltninger, der afviger fra disse planer.
- (31) Et bredt udvalg af instrumenter står til rådighed med henblik på at opfylde forsyningsikkerhedsrelaterede forpligtelser. Disse instrumenter bør efter behov benyttes i nationale, regionale og EU-dækkende sammenhænge for at sikre, at de leverer et sammenhængende og omkostningseffektivt resultat.
- (32) Forsyningsikkerhedsaspekterne af en langsigtet planlægning af investeringer i tilstrækkelig grænseoverskridende kapacitet og andre infrastrukturer, hvormed systemets evne til at garantere forsyningsikkerheden og dække rimelige behov opretholdes på lang sigt, er behandlet i direktiv 2009/73/EF. En overgangsperiode kan være påkrævet for at opfylde standarder for forsyningsikkerhed, således at de nødvendige investeringer kan foretages. Den tiårige netudviklingsplan for Unionen, som er udarbejdet af ENTSO for gas, og som agenturet fører tilsyn med, er et grundlæggende redskab til identificering af de investeringer, som er nødvendige på EU-niveau bl.a. for at gennemføre de krav til infrastrukturen, der er fastsat i denne forordning.
- (33) ENTSO for gas og agenturet bør som medlemmer af gaskoordinationsgruppen inddrages helt og fuldt i samarbejds- og høringsprocessen på EU-niveau inden for deres ansvarsområder.

- (34) Gaskoordinationsgruppen er det hovedorgan, som skal høres af Kommissionen i forbindelse med opstilling af de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne. Der mindes om, at ENTSO for gas og agenturet er medlemmer af gaskoordinationsgruppen og vil blive hørt i denne sammenhæng.
- (35) For at sikre det bedst mulige beredskabsniveau i tilfælde af en afbrydelse af forsyningen bør de kompetente myndigheder opstille nødplaner efter høring af naturgasvirksomhederne. Sådanne planer bør ikke være uforenelige med hinanden på nationalt, regionalt eller EU-niveau. De bør følge bedste praksis i foreliggende planer og bør derfor tydeligt definere roller og ansvarsområder for alle berørte naturgasvirksomheder og kompetente myndigheder. Der bør opstilles fælles nødplaner på regionalt niveau, når dette er muligt og nødvendigt.
- (36) For at styrke solidariteten mellem medlemsstaterne i tilfælde af en nødsituation på EU-niveau og bl.a. støtte medlemsstater, som er udsat for mindre gunstige geografiske eller geologiske forhold, bør medlemsstaterne udtænke foranstaltninger til at udvise solidaritet. Naturgasvirksomheder bør udtænke foranstaltninger som f.eks. kommercielle aftaler, som kan omfatte øget gaseksport eller øget udtræk fra lagre. Det er vigtigt at tilskynde til at indgå ordninger naturgasvirksomhederne imellem. Nødplanens foranstaltninger bør i givet fald indeholde mekanismer, der sikrer en rimelig og ligelig kompensation til naturgasvirksomhederne. Solidaritetsforanstaltninger kan være særligt hensigtsmæssige mellem de medlemsstater, for hvilke Kommissionen henstiller til, at der oprettes fælles forebyggende handlingsplaner eller nødplaner på regionalt niveau.
- (37) I forbindelse med denne forordning spiller Kommissionen en vigtig rolle i en nødsituation, hvad enten det er på EU-niveau eller regionalt niveau.
- (38) Den europæiske solidaritet bør også om nødvendigt tage form af civilbeskyttelsesbistand, som ydes af Unionen og dens medlemsstater. Denne bistand bør lettes og koordineres af den civilbeskyttelsesordning, som er indført ved Rådets beslutning 2007/779/EF, Euratom ⁽¹⁾.
- (39) Medlemsstaternes suveræne rettigheder over deres egne energiressourcer berøres ikke af denne forordning.
- (40) I Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre ⁽²⁾ fastsættes en proces med henblik på at forbedre sikkerheden for udpegede europæiske kritiske infrastrukturer, herunder visse gasinfrastrukturer i Unionen. Med direktiv 2008/114/EF sammenholdt med denne forordning bidrages til at skabe en helhedsorienteret indfaldsvinkel til Unionens energiforsyningsikkerhed.
- (41) Nødplaner bør regelmæssigt ajourføres og offentliggøres. De bør underkastes peer review og afprøves.
- (42) Gaskoordinationsgruppen bør rådgive Kommissionen for at lette koordineringen af forsyningssikkerhedsforanstaltninger i tilfælde af en nødsituation på EU-niveau. Den bør også overvåge, om de foranstaltninger, som er truffet i medfør af denne forordning, er tilstrækkelige og hensigtsmæssige.
- (43) Sigtet med denne forordning er at sætte naturgasvirksomheder og medlemsstaternes kompetente myndigheder i stand til at sikre, at det indre gasmarked fungerer effektivt så længe som muligt i tilfælde af, at forsyningerne afbrydes, inden de kompetente myndigheder træffer foranstaltninger for at imødegå den situation, hvori markedet ikke længere kan levere de påkrævede gasforsyninger. Sådanne ekstraordinære foranstaltninger bør være i fuld overensstemmelse med EU-retten og bør anmeldes til Kommissionen.
- (44) Da gasforsyninger fra tredjelande er centrale for Unionens gasforsyningsikkerhed, bør Kommissionen koordinere foranstaltninger angående tredjelande i samarbejde med leverandør- og transittredjelande om ordninger, hvormed krisesituationer kan imødegås og en stabil gasforsyning til Unionen opretholdes. Kommissionen bør bemyndiges til at indsætte en følgegruppe for i krisesituationer at overvåge gasstrømme til Unionen i samråd med de berørte tredjelande samt til, når der opstår en krise som følge af problemer i et tredjeland, at påtage sig en mægler- og formidlerrolle.
- (45) Det er vigtigt, at betingelserne for forsyninger fra tredjelande ikke forvrider konkurrencen og er i overensstemmelse med det indre markeds regler.
- (46) Findes der pålidelige oplysninger om en situation uden for Unionen, som truer forsyningssikkerheden for en eller flere medlemsstater, og som kan udløse en tidlig varslingsmekanisme mellem Unionen og et tredjeland, bør Kommissionen straks underrette gaskoordinationsgruppen, og Unionen bør træffe passende foranstaltninger for at prøve at afbøde situationen.

⁽¹⁾ EUT L 314 af 1.12.2007, s. 9.

⁽²⁾ EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75.

(47) I februar 2009 konkluderede Rådet, at åbenheden og pålideligheden bør øges gennem meningsfuld udveksling af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne om de energipolitiske forbindelser med tredjelande, herunder langsigtede forsyningsaftaler, samtidig med at kommercielt følsomme oplysninger beskyttes.

(48) Mens bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Union og i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, navnlig konkurrencereglerne, finder anvendelse på tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, for så vidt anvendelsen af disse bestemmelser ikke hindrer udførelsen af sådanne tjenesteydelser, har medlemsstaterne vide beføjelser ved fastlæggelse, udlægning og tilrettelæggelse af offentlige serviceforpligtelser.

(49) Målet for denne forordning, nemlig at sikre gasforsyningssikkerheden i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene og kan derfor på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(50) Direktiv 2004/67/EØF bør ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes bestemmelser med henblik på beskyttelse af gasforsyningssikkerheden ved at sikre, at det indre marked for naturgas (i det følgende benævnt »gas«) fungerer hensigtsmæssigt og uafbrudt, ved at fastlægge ekstraordinære foranstaltninger, der skal implementeres, når markedet ikke længere kan levere de påkrævede gasforsyninger, og ved at fastsætte en tydelig definition og fordeling af ansvarsområder blandt naturgasvirksomheder, medlemsstaterne og Unionen for såvel forebyggende foranstaltninger som konkrete afbrydelser af forsyningen. Denne forordning giver også mulighed for gennemsigtige mekanismer i en ånd af solidaritet med henblik på koordinering, planlægning og reaktion på en nødsituation på medlemsstatsniveau, regionalt niveau og EU-niveau.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning finder definitionerne i direktiv 2009/73/EF, forordning (EF) nr. 713/2009 og forordning (EF) nr. 715/2009 anvendelse.

Derudover finder følgende definitioner anvendelse:

1) »beskyttede kunder«:

alle privatkunder, som er tilsluttet et gasdistributionsnet, og derudover, hvis den pågældende medlemsstat træffer beslutning herom, også:

a) små og mellemstore virksomheder, hvis de er tilsluttet et gasdistributionsnet, og væsentlige sociale tjenester, hvis de er tilsluttet et gasdistributions- eller transmissionsnet, og forudsat alle disse yderligere kunder ikke udgør mere end 20 % af det endelige gasforbrug, og/eller

b) fjernvarmeinstallationer i det omfang, at de leverer varme til privatkunder og til kunder omhandlet i litra a), hvis disse installationer ikke kan skifte til andre brændsler og er tilsluttet et gasdistributions- eller transmissionsnet.

Så hurtigt som muligt og ikke senere end den 3. december 2011 underretter medlemsstaterne Kommissionen, om de agter at medtage litra a) og/eller b) i deres definition af beskyttede kunder

2) »kompetent myndighed«: den nationale offentlige myndighed på regeringsplan eller den nationale regulerende myndighed, som hver medlemsstat har udpeget som ansvarlig for at sikre gennemførelsen af de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning. Dette berører ikke medlemsstaternes mulighed for at give den kompetente myndighed mulighed for at uddelegere specifikke opgaver, der er fastsat i denne forordning til andre organer. Sådanne delegerede opgaver varetages under den kompetente myndigheds tilsyn, og de specificeres i de i artikel 4 omhandlede planer.

Artikel 3

Ansvar for gasforsyningssikkerhed

1. Gasforsyningssikkerheden er et fælles ansvar, som påhviler naturgasvirksomheder, medlemsstaterne, navnlig via deres kompetente myndigheder og Kommissionen inden for deres respektive aktivitets- og kompetenceområder. Et sådant fælles ansvar forudsætter et udstrakt samarbejde mellem disse.

2. Hver medlemsstat udpeger så hurtigt som muligt og ikke senere end den 3. december 2011 en kompetent myndighed, der sikrer gennemførelsen af de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning. Hvor det er relevant, gennemfører de nationale enheder, som for øjeblikket er ansvarlige for gasforsyningssikkerhed, de foranstaltninger, der skal gennemføres af den kompetente myndighed i henhold til denne forordning, indtil den kompetente myndighed er formelt udpeget. Foranstaltningerne skal omfatte gennemførelse af den i artikel 9 omhandlede risikovurdering og, på grundlag af denne risikovurdering, opstilling af en forebyggende handlingsplan og en nødplan samt en

regelmæssig overvågning af gasforsynings sikkerheden på nationalt niveau. De kompetente myndigheder samarbejder indbyrdes for at søge at forebygge en afbrydelse af forsyningen og begrænse skadevirkninger i tilfælde heraf. Der er intet til hinder for, at medlemsstater vedtager gennemførelseslovgivning, hvis det er nødvendigt for at overholde denne forordnings krav.

3. Hver medlemsstat underretter straks Kommissionen om navnet på den kompetente myndighed, efter at den er blevet udpeget, og hvis det er relevant, navnene på de nationale enheder, som er ansvarlige for gasforsyningen som fungerende midlertidig kompetent myndighed i overensstemmelse med stk. 2. Hver medlemsstat offentliggør sådanne udpegninger.

4. Når den kompetente myndighed gennemfører foranstaltningerne i denne forordning, fastlægger den de forskellige aktørers rolle og ansvarsområder på en sådan måde, at der sikres overholdelse af en tresidig tilgang, som først vil inddrage de relevante naturgasvirksomheder og industrien, derefter medlemsstaterne på nationalt eller regionalt niveau og derpå Unionen.

5. Kommissionen koordinerer, hvis det er relevant, de kompetente myndigheders foranstaltninger på regionalt niveau og EU-niveau som fastsat i denne forordning bl.a. i kraft af gaskoordinationsgruppen, der er omtalt i artikel 12, eller krisestyringsgruppen, der er omtalt i artikel 11, stk. 4, bl.a. i tilfælde af en nødsituation på EU-niveau eller regionalt niveau som defineret i artikel 11, stk. 1.

6. Foranstaltningerne, der findes i de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne, hvormed forsynings sikkerheden skal opretholdes, skal tydeligt defineres, være gennemsigtige, forholdsmæssige, ikke-diskriminerende og kontrollerbare, må ikke uretmæssigt forvride konkurrencen eller den effektive funktion af det indre marked for gas og må ikke bringe gasforsyningen i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed i fare.

Artikel 4

Opstilling af en forebyggende handlingsplan og en nødplan

1. Hver enkelt medlemsstats kompetente myndighed opstiller, jf. dog stk. 3, på nationalt plan efter høring af naturgasvirksomhederne, de relevante organisationer, som repræsenterer private og industrielle gaskunders interesser, og den nationale regulerende myndighed, for så vidt denne ikke er den kompetente myndighed:

- a) en forebyggende handlingsplan med foranstaltninger, som er nødvendige for at afbøde de konstaterede risici i overensstemmelse med de risikovurderinger, der er foretaget i henhold til artikel 9, og
- b) en nødplan med foranstaltninger, som skal træffes for at eliminere eller afbøde konsekvenserne af en afbrydelse af gasforsyningen i overensstemmelse med artikel 10.

2. De kompetente myndigheder udveksler inden vedtagelsen på nationalt niveau af en forebyggende handlingsplan og en nødplan deres udkast til forebyggende handlingsplaner og nødplaner senest den 3. juni 2012 og konsulterer hinanden på det relevante regionale niveau, og Kommissionen, for at sikre at deres udkast til planer og foranstaltninger ikke er uforenelige med en anden medlemsstats forebyggende handlingsplan og nødplan, og at de overholder denne forordning og andre bestemmelser i EU-retten. Denne konsultation skal navnlig gennemføres mellem nabomedlemsstater, navnlig mellem isolerede systemer i form af gasøer og deres nabomedlemsstater, og kan omfatte f.eks. de medlemsstater, der er opført på den vejledende liste i bilag IV.

3. På grundlag af de i stk. 2 omhandlede konsultationer og eventuelle henstillinger fra Kommissionen kan de pågældende kompetente myndigheder beslutte at opstille fælles forebyggende handlingsplaner på regionalt niveau (i det følgende benævnt »fælles forebyggende handlingsplaner«) og fælles nødplaner på regionalt niveau (i det følgende benævnt »fælles nødplaner«) ud over de planer, som er opstillet på nationalt niveau. De pågældende kompetente myndigheder skal i tilfælde af fælles planer, hvor dette er relevant, bestræbe sig på at indgå aftaler med henblik på at gennemføre regionalt samarbejde. Disse aftaler skal, hvis det er nødvendigt, formelt godkendes af medlemsstaterne.

4. Ved opstillingen og gennemførelsen af den forebyggende handlingsplan og nødplanen på nationalt og/eller regionalt niveau skal den kompetente myndighed tage behørigt hensyn til den sikre drift af gassystemet på alle tidspunkter samt i disse planer behandle og fastsætte tekniske begrænsninger, der indvirker på nettets drift, herunder de tekniske og sikkerhedsmæssige årsager, som kan føre til begrænsning af strømmene i tilfælde af en nødsituation.

5. De forebyggende handlingsplaner og nødplanerne, herunder i givet fald de fælles planer, skal vedtages og offentliggøres senest den 3. december 2012. Sådanne planer skal anmeldes uden forsinkelse til Kommissionen. Kommissionen underretter gaskoordinationsgruppen. De kompetente myndigheder skal sikre den regelmæssige overvågning af gennemførelsen af sådanne planer.

6. Senest tre måneder efter de kompetente myndigheders anmeldelse af de i stk. 5 omhandlede planer:

- a) vurderer Kommissionen disse planer i overensstemmelse med litra b). For at gøre dette skal Kommissionen høre gaskoordinationsgruppen om disse planer og behørigt tage hensyn til dens udtalelse. Kommissionen meddeler sin vurdering af planerne til gaskoordinationsgruppen, og

b) hvis Kommissionen på grundlag af disse konsultationer:

i) vurderer, at en forebyggende handlingsplan eller en nødplan ikke effektivt afbøder de risici, som er påpeget i risikovurderingen, kan den henstille til den eller de pågældende kompetente myndighed(er) at ændre den relevante plan

ii) finder, at en forebyggende handlingsplan eller en nødplan ikke hænger sammen med risikoscenarierne eller en anden kompetent myndigheds planer, eller at den ikke opfylder denne forordnings bestemmelser eller andre bestemmelser i EU-lovgivningen, anmoder den om, at den relevante plan ændres

iii) finder, at den forebyggende handlingsplan bringer gasforsyningen i andre medlemsstater eller Unionen som helhed i fare, beslutter den at kræve, at den kompetente myndighed reviderer den pågældende forebyggende handlingsplan, og kan forelægge specifikke henstillinger til ændringen heraf. Kommissionen giver en detaljeret begrundelse for sin afgørelse.

7. Senest fire måneder efter underretningen om Kommissionens anmodning, jf. stk. 6, litra b), nr. ii), ændrer den pågældende kompetente myndighed sin forebyggende handlingsplan eller nødplan og underretter Kommissionen om den ændrede plan, eller oplyser Kommissionen grundene til, at den ikke er indforstået med anmodningen. I tilfælde af uenighed kan Kommissionen senest to måneder fra den kompetente myndigheds svar trække sin anmodning tilbage, eller indkalde de pågældende kompetente myndigheder, og, hvis Kommissionen finder det nødvendigt, gaskoordinationsgruppen, med henblik på at behandle spørgsmålet. Kommissionen giver en detaljeret begrundelse for sin anmodning om ændring af planen. Den kompetente myndighed tager fuldt ud hensyn til Kommissionens holdning. Afviger den endelige afgørelse fra Kommissionens holdning, udarbejder den kompetente myndighed og offentliggør sammen med denne afgørelse og Kommissionens holdning en begrundelse for afgørelsen senest to måneder efter modtagelsen af Kommissionens holdning. Den kompetente myndighed offentliggør i givet fald straks den ændrede plan.

8. Senest tre måneder efter underretningen om Kommissionens afgørelse, jf. stk. 6, litra b), nr. iii), ændrer den pågældende kompetente myndighed sin forebyggende handlingsplan og underretter Kommissionen om den ændrede plan, eller oplyser Kommissionen om grundene til, at den ikke er indforstået med afgørelsen. I tilfælde af uenighed kan Kommissionen inden for to måneder efter den kompetente myndigheds svar beslutte at ændre sin anmodning eller at trække den tilbage. Hvis Kommissionen fastholder sin anmodning, ændrer den pågældende kompetente myndighed planen senest to måneder efter underretningen om Kommissionens afgørelse under størst mulig hensyntagen til Kommissionens henstillinger, jf. stk. 6, litra b), nr. iii), og meddeler den til Kommissionen.

Kommissionen underretter gaskoordinationsgruppen og tager behørigt hensyn til deres henstillinger, når den udarbejder sin udtalelse om den ændrede plan, som skal forelægges senest to måneder fra den kompetente myndigheds underretning. Den pågældende kompetente myndighed tager størst mulig hensyn til Kommissionens udtalelse og vedtager og offentliggør senest to måneder fra modtagelsen af Kommissionens udtalelse den resulterede ændrede plan.

9. Forretningsmæssigt følsomme oplysninger behandles fortroligt.

Artikel 5

De nationale og fælles forebyggende handlingsplaners indhold

1. De nationale og fælles forebyggende handlingsplaner skal indeholde:

- a) resultaterne af risikovurderingen, jf. artikel 9
- b) de nødvendige foranstaltninger, mængder og kapaciteter og det nødvendige tidsbehov for at opfylde standarderne for infrastruktur og forsyning, som fastsat i artikel 6 og 8, herunder, når det er relevant, det omfang, hvor foranstaltninger på efterspørgselsiden tilstrækkeligt kan kompensere rettidigt for en afbrydelse af forsyningerne som omhandlet i artikel 6, stk. 2, identifikationen af den største enkeltstående gasinfrastruktur af fælles interesse i tilfælde af anvendelse af artikel 6, stk. 3, og en forhøjet standard for forsyning i henhold til artikel 8, stk. 2
- c) de forpligtelser, som naturgasvirksomhederne og andre relevante organer er pålagt herunder for sikker drift af gassystemet
- d) de andre forebyggende foranstaltninger, som f.eks. foranstaltninger der vedrører behovet for at forbedre sammenkoblingerne mellem nabomedlemsstater og muligheden for at diversificere gasforsyningsruter og -kilder, hvor dette er relevant, til at imødegå de påpegede risici for så vidt muligt at opretholde gasforsyningen for alle kunder
- e) de mekanismer, der skal anvendes til samarbejde med andre medlemsstater med henblik på udarbejdelse og gennemførelse af fælles forebyggende handlingsplaner og fælles nødplaner, jf. artikel 4, stk. 3, såfremt det er nødvendigt
- f) oplysninger om eksisterende og kommende sammenkoblinger, herunder dem, som giver adgang til Unionens gasnet, grænseoverskridende strømme, grænseoverskridende adgang til lagringsfaciliteter og den fysiske kapacitet til at transportere gas i begge retninger («tovejskapacitet»), navnlig i tilfælde af en nødsituation
- g) oplysninger om alle offentlige serviceforpligtelser, som vedrører gasforsyningsikkerhed.

2. De nationale og fælles forebyggende handlingsplaner og navnlig foranstaltningerne med henblik på at opfylde standarden for infrastruktur, jf. artikel 6, skal tage hensyn til den tiårige netudviklingsplan for Unionen, der skal udarbejdes af ENTSO for gas i overensstemmelse med artikel 8, stk. 10, i forordning (EF) nr. 715/2009.

3. De nationale og fælles forebyggende handlingsplaner skal primært baseres på markedsforanstaltninger og tage hensyn til den økonomiske virkning, foranstaltningernes effektivitet, følgerne for det indre energimarkeds funktion og indvirkningen på miljøet og på forbrugere og må ikke påføre naturgasvirksomhederne urimelige byrder eller indvirke negativt på det indre marked for gas.

4. De nationale og fælles forebyggende handlingsplaner ajourføres hvert andet år, medmindre forholdene begrundet hyppigere ajourføring, og de skal afspejle den ajourførte risikovurdering. Konsultationen mellem de kompetente myndigheder i artikel 4, stk. 2, skal gennemføres, inden den ajourførte plan vedtages.

Artikel 6

Standard for infrastruktur

1. Medlemsstaterne eller, hvis en medlemsstat foreskriver det, den kompetente myndighed sikrer, at de nødvendige foranstaltninger er truffet således, at i tilfælde af en afbrydelse af den største enkeltstående gasinfrastruktur er kapaciteten i den resterende infrastruktur, som er fastsat i henhold til N-1-formlen som foreskrevet i bilag I, punkt 2, senest den 3. december 2014 i stand til, uden at det berører denne artikels stk. 2, at dække det beregnede områdes samlede gasefterspørgsel en dag med usædvanlig stor gasefterspørgsel, der forekommer med en statistisk sandsynlighed en gang hvert tyvende år. Dette berører ikke, såfremt det er relevant og nødvendigt, systemoperatørernes ansvar for at foretage de tilsvarende investeringer og transmissionssystemoperatørernes forpligtelser i henhold til direktiv 2009/73/EF og forordning (EF) nr. 715/2009.

2. Forpligtelsen til at sikre, at den resterende infrastruktur har kapacitet til at dække den samlede gasefterspørgsel som omhandlet i stk. 1, anses også for opfyldt, hvis den kompetente myndighed dokumenterer i den forebyggende handlingsplan, at der med passende markedsbaserede foranstaltninger på efterspørgselssiden i tilstrækkelig grad og rettidigt kan kompenseres for en afbrydelse af forsyningerne. Formlen i bilag I, punkt 4 skal anvendes til dette formål.

3. Hvis det er relevant ifølge risikovurderingen i artikel 9 kan de pågældende kompetente myndigheder beslutte, at forpligtelsen i denne artikels stk. 1 skal opfyldes på regionalt niveau i stedet for på nationalt niveau. I dette tilfælde skal der opstilles fælles forebyggende handlingsplaner, jf. artikel 4, stk. 3. Bilag I, punkt 5, finder anvendelse.

4. Hver kompetent myndighed indberetter til Kommissionen efter høring af de relevante naturgasvirksomheder hurtigst muligt en eventuel manglende opfyldelse af forpligtelsen i stk. 1 og underretter Kommissionen om årsagen til en sådan manglende opfyldelse.

5. Transmissionssystemoperatørerne sikrer en tovejskapacitet, som er permanent på alle grænseoverskridende sammenkoblingspunkter mellem medlemsstater så tidlig som muligt og senest den 3. december 2013, undtagen

a) i tilfælde af forbindelser til produktionsfaciliteter, LNG-faciliteter og distributionsnet, eller

b) hvis der er indrømmet en undtagelse i overensstemmelse med artikel 7.

Senest den 3. december 2013 tilpasser transmissionssystemoperatørerne transmissionssystemernes virkemåde delvist eller helt til at kunne transportere fysiske gasstrømme i begge retninger på grænseoverskridende sammenkoblingspunkter.

6. Hvis der allerede er tovejskapacitet, eller hvis en sådan er ved at blive etableret til et bestemt grænseoverskridende sammenkoblingspunkt anses forpligtelsen, der er omtalt i stk. 5, første afsnit, for at være opfyldt for dette sammenkoblingspunkt, medmindre der er anmodet om en øget kapacitet af en eller flere medlemsstater af hensyn til forsyningssikkerheden. Fremsættes en sådan anmodning, finder proceduren i artikel 7 anvendelse.

7. Medlemsstaterne eller, hvis en medlemsstat foreskriver det, den kompetente myndighed sikrer, at markedet som et første skridt altid testes på en gennemsigtig, detaljeret og ikke-diskriminerende måde for at vurdere, om investeringerne i infrastruktur, der er nødvendige for at opfylde forpligtelserne i stk. 1 og 5, kræves af markedet.

8. De nationale regulerende myndigheder skal tage hensyn til de effektivt afholdte omkostninger ved at opfylde forpligtelsen i stk. 1 og omkostningerne ved at sikre permanent tovejskapacitet for at give passende incitament, når der fastsættes eller godkendes tariffer eller metodologier på en gennemsigtig og detaljeret måde i overensstemmelse med artikel 41, stk. 8, i direktiv 2009/73/EF og artikel 13 i forordning (EF) nr. 715/2009. I det omfang en investering, der muliggør tovejskapacitet, ikke kræves af markedet, og hvis denne investering medfører omkostninger i mere end én medlemsstat eller i én medlemsstat til fordel for andre medlemsstater, træffer de nationale regulerende myndigheder i alle berørte medlemsstater i fællesskab beslutning om fordelingen af omkostninger, inden der træffes beslutning om investeringer. Fordelingen af omkostninger skal navnlig tage hensyn til fordelene af investeringerne i infrastruktur i forhold til den øgede forsyningssikkerhed for de pågældende medlemsstater. Artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 713/2009 finder anvendelse.

9. Den kompetente myndighed sikrer, at ny transmissionsinfrastruktur bidrager til forsyningssikkerheden ved at udvikle et veltilsluttet net, herunder hvis det er relevant ved hjælp af et tilstrækkeligt antal grænseoverskridende indgangs- og udgangspunkter i henhold til markedets efterspørgsel og de påpegede risici. Den kompetente myndighed vurderer, hvis det er relevant, i forbindelse med risikovurderingen, når der findes interne flaskehalse, hvorvidt den nationale indgangskapacitet og infrastruktur, navnlig i transmissionsnettet, er i stand til at tilpasse de nationale gasstrømme til det i risikovurderingen påpegede scenario for afbrydelse af den største enkeltstående gasforsyninginfrastruktur.

10. Som en undtagelse fra stk. 1 i denne artikel er Luxembourg, Slovenien og Sverige ikke bundet af, men skal tilstræbe at opfylde forpligtelsen i nævnte stykke, samtidig med at gasforsyningerne til beskyttede kunder sikres i overensstemmelse med artikel 8. Denne undtagelse er anvendelig så længe:

- a) for så vidt angår Luxembourg: det har mindst to sammenkoblingspunkter med andre medlemsstater ved mindst to forskellige forsyningskilder og hverken gaslagerfaciliteter eller en LNG-facilitet på sit område
- b) for så vidt angår Slovenien: det har mindst to sammenkoblingspunkter med andre medlemsstater ved mindst to forskellige forsyningskilder og hverken gaslagerfaciliteter eller en LNG-facilitet på sit område
- c) for så vidt angår Sverige: det har ingen gastransit til andre medlemsstater på sit område, et årligt indenlandsk gasforbrug på mindre end 2 Mtoe, og gas udgør mindre end 5 % af det totale primære energiforbrug.

Disse tre medlemsstater sikrer på en gennemsigtig, detaljeret og ikke-diskriminerende måde regelmæssig markedstest af investeringer i infrastruktur og offentliggør resultaterne af disse test.

De i første afsnit omhandlede medlemsstater underretter Kommissionen om enhver ændring for så vidt angår betingelserne i nævnte afsnit. Den i første afsnit fastsatte undtagelse ophører med at finde anvendelse, hvis mindst en af disse betingelser ikke er opfyldt.

Hver af de i første afsnit omhandlede medlemsstater sender senest den 3. december 2018 Kommissionen en rapport, der beskriver situationen med hensyn til de i nævnte afsnit fastsatte respektive betingelser og udsigten til at opfylde forpligtelsen i stk. 1, under hensyntagen til den økonomiske virkning af opfyldelsen af standarden for infrastruktur, resultaterne af testen af gasmarkedet og udviklingen på gasmarkedet og infrastrukturprojekterne i området. På grundlag af rapporten, og såfremt de respektive betingelser i dette stykkes første afsnit stadig er opfyldt, kan Kommissionen beslutte, at den i første afsnit fastsatte undtagelse fortsat kan finde anvendelse i yderligere fire år. I tilfælde af en positiv afgørelse gentages proceduren fastsat i dette afsnit efter fire år.

Artikel 7

Procedure for muliggørelse af tovejskapacitet eller anmodning om undtagelse

1. For hver grænseoverskridende sammenkobling mellem medlemsstater, bortset fra dem, der er undtaget i henhold til artikel 6, stk. 5, litra a), og bortset fra hvis der allerede findes eller er ved at blive etableret tovejskapacitet, og der ikke er blevet anmodet om en forbedring af en eller flere medlemsstater af hensyn til forsyningssikkerheden, sender transmissionssystemoperatører senest den 3. marts 2012 deres medlemsstater eller, hvis medlemsstaterne foreskriver det, deres kompetente myndigheder eller deres regulerende myndigheder (i denne artikel samlet benævnt »berørte myndigheder«) efter at have hørt alle berørte transmissionssystemoperatører:

- a) et forslag til tovejskapacitet vedrørende tilbagegående strømretning (»kapacitet til tilbagegående strømme«), eller
- b) en anmodning om en undtagelse fra forpligtelsen til at muliggøre tovejskapacitet.

2. Forslaget til kapacitet til tilbagegående strømme eller anmodningen om undtagelse i henhold til stk. 1 skal være baseret på en vurdering af markedsefterspørgslen, forventet efterspørgsel og udbud, de tekniske muligheder, omkostningerne til kapaciteten til tilbagegående strømme, herunder den deraf følgende styrkelse af transmissionssystemet og fordelene for forsyningssikkerheden under hensyn til, hvor dette er relevant, det mulige bidrag fra kapaciteten til tilbagegående strømme til sammen med andre mulige foranstaltninger for at opfylde standarden for infrastruktur, som er fastsat i artikel 6, for så vidt angår de medlemsstater, som drager fordel af kapaciteten til tilbagegående strømme.

3. Den berørte myndighed, som modtager forslaget eller anmodningen om undtagelse underretter de berørte myndigheder i de andre medlemsstater, som ifølge risikovurderingen kunne drage fordel af kapaciteten til tilbagegående strømme, og Kommissionen om forslaget eller anmodningen om undtagelse snarest muligt. Den pågældende berørte myndighed giver disse berørte myndigheder og Kommissionen mulighed for at udarbejde en udtalelse senest fire måneder efter modtagelsen af denne underretning.

4. Inden for to måneder efter udløbet af fristen i stk. 3, skal den berørte myndighed på grundlag af kriterierne i stk. 2 og den risikovurdering, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 9, og under størst mulig hensyn til de udtalelser, der er modtaget i henhold til denne artikels stk. 3, og under hensyn til de aspekter, som ikke er strengt økonomiske, som f.eks. gasforsyningssikkerhed og bidraget til det indre gasmarked:

- a) indrømme en undtagelse, hvis kapaciteten til tilbagegående strømme ikke i betydeligt omfang vil forbedre forsynings-sikkerheden i en medlemsstat eller region, eller hvis investeringsomkostningerne langt overstiger de forventede fordele for forsynings-sikkerheden, eller
- b) acceptere forslaget til kapacitet til tilbagegående strømme, eller
- c) anmode transmissionssystemoperatøren om at ændre dets forslag.

Den berørte myndighed meddeler straks sin afgørelse til Kommissionen sammen med alle relevante oplysninger, som viser årsagen til afgørelsen, herunder de udtalelser, der er modtaget i henhold til denne artikels stk. 3. De berørte myndigheder bestræber sig på at sikre, at gensidigt afhængige afgørelser, som vedrører den samme sammenkobling eller de samme sammenkoblede rørledninger, ikke modsiger hinanden.

5. Inden to måneder fra modtagelsen af denne underretning, og hvor der er forskelle mellem den berørte myndigheds afgørelse og udtalelserne fra andre berørte myndigheder, kan Kommissionen kræve, at den berørte myndighed ændrer sin afgørelse. Denne periode kan forlænges med en måned, hvis Kommissionen søger yderligere oplysninger. Ethvert forslag fra Kommissionen, som kræver, at den berørte myndigheds afgørelse ændres, udarbejdes på grundlag af de i stk. 2, og stk. 4, litra a), fastsatte elementer og kriterier under hensyntagen til begrundelsen for den berørte myndigheds afgørelse. Den berørte myndighed opfylder anmodningen ved at ændre sin afgørelse inden for fire uger. Træffer Kommissionen ikke afgørelse inden for perioden på to måneder, anses den for ikke at have rejst indsigelser mod den berørte myndigheds afgørelse.

6. Er der i henhold til resultaterne fra risikovurderingen, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 9, behov for yderligere kapacitet til tilbagegående strømme, gentages proceduren i nærværende artikels stk. 1-5 efter anmodning fra en transmissionssystemoperatør, en berørt myndighed eller Kommissionen.

7. Kommissionen og den berørte myndighed behandler på ethvert tidspunkt forretningsmæssigt følsomme oplysninger fortroligt.

Artikel 8

Standard for forsyning

1. Den kompetente myndighed kræver, at naturgasvirksomheder, som den identificerer, træffer foranstaltninger for at sikre

gasforsyninger til medlemsstatens beskyttede kunder i følgende tilfælde:

- a) ekstreme temperaturer i en spidsbelastningsperiode på syv dage, som forekommer med en statistisk sandsynlighed en gang hvert tyvende år
- b) en hvilken som helst periode på mindst 30 dage med usædvanlig stor gas efterspørgsel, der forekommer med en statistisk sandsynlighed en gang hvert tyvende år, og
- c) i en periode på mindst 30 dage i tilfælde af en afbrydelse af den største enkeltstående gasforsyningsinfrastruktur under gennemsnitlige vinterforhold.

Den kompetente myndighed identificerer senest den 3. juni 2012 de i første afsnit omhandlede naturgasvirksomheder.

2. En forhøjet standard for forsyning, som går ud over perioden på 30 dage i stk. 1, litra b) og c), eller enhver anden forpligtelse, som er pålagt som følge af gasforsynings-sikkerhed, skal være baseret på den i artikel 9 omhandlede risikovurdering, skal afspejles i den forebyggende handlingsplan, og:

- a) skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 3, stk. 6
- b) må ikke uretmæssigt forvride konkurrencen eller hindre et velfungerende indre marked for gas
- c) må ikke indvirke negativt på en medlemsstats evne til at forsyne dens beskyttede kunder i overensstemmelse med denne artikel i tilfælde af en nødsituation på nationalt niveau, EU-niveau eller regionalt niveau, og
- d) skal opfylde de i artikel 11, stk. 5, specificerede kriterier i tilfælde af en nødsituation på EU-niveau eller regionalt niveau.

Den kompetente myndighed påpeger i en ånd af solidaritet i den forebyggende handlingsplan og i nødplanerne, hvordan en forhøjet standard for forsyning eller yderligere forpligtelser, der er pålagt naturgasvirksomheder, midlertidigt kan reduceres i tilfælde af en nødsituation på EU-niveau eller regionalt niveau.

3. Ved udløbet af de perioder, som er fastsat af den kompetente myndighed i overensstemmelse med stk. 1 og 2, eller under forhold, der er værre end de i stk. 1, fastsatte, bestræber den kompetente myndighed og naturgasvirksomhederne sig på at opretholde gasforsyningen, navnlig for beskyttede kunder.

4. De forpligtelser, som pålægges naturgasvirksomheder for at opfylde de i denne artikel fastsatte standarder for forsyning, skal være ikke-diskriminerende og må ikke påføre disse virksomheder en urimelig byrde.

5. Naturgasvirksomhederne har lov til, hvor dette er relevant, at opfylde disse forpligtelser på regionalt niveau eller EU-niveau. Den kompetente myndighed må ikke kræve, at de i denne artikel fastsatte standarder skal opfyldes udelukkende med infrastruktur, som findes inden for dens område.

6. Den kompetente myndighed sikrer, at betingelserne for forsyning af beskyttede kunder fastsættes, uden at disse berører virkemåden af det indre marked for gas, og til en pris, som er i overensstemmelse med forsyningens markedsværdi.

Artikel 9

Risikovurdering

1. Senest den 3. december 2011 foretager hver kompetent myndighed på grundlag af følgende fælles elementer en fuldstændig vurdering af de risici, som påvirker gasforsynings sikkerheden i dennes medlemsstat:

- a) under anvendelse af de standarder, som er specificeret i artikel 6 og 8, hvoraf beregningen af N-1-formlen og de anvendte forudsætninger, inklusive for beregningen af N-1-formlen på regionalt niveau og de nødvendige oplysninger for denne beregning fremgår
- b) under hensyn til alle relevante nationale og regionale omstændigheder, navnlig markedets størrelse, nettets konfiguration, faktiske strømme, herunder udstrømning fra medlemsstaterne, muligheden for fysiske gasstrømme i begge retninger, herunder det mulige behov for deraf følgende styrkelse af transmissionssystemet, tilstedeværelsen af produktions- og lagerkapacitet, gassens rolle i energimixet, navnlig med hensyn til fjernvarme- og elproduktion og til driften af industrivirksomheder og sikkerhed og gaskvalitet
- c) med en simulering af forskellige scenarier med usædvanlig stor gas efterspørgsel og afbrydelse af forsyningen, eksempelvis svigt i hovedtransmissionsinfrastrukturene, lagre eller LNG-terminaler og afbrydelse af forsyningerne fra tredjelandleverandører under hensyn til det historiske forløb, sandsynlighed, hyppighed og varigheden af deres opståen, såvel som, hvor det er relevant, de geopolitiske risici og vurderingen af sandsynlige konsekvenser af disse scenarier
- d) med påvisning af risiciene fra samspil og vekselvirkning med andre medlemsstater, herunder bl.a. sammenkoblinger, græn-

seoverskridende forsyninger, grænseoverskridende adgang til lagerfaciliteter og tovejskapacitet

- e) under hensyn til den maksimale sammenkoblingskapacitet af hvert indgangs- og udgangspunkt ved grænsen.

2. Hvor artikel 4, stk. 3, finder anvendelse, foretager den pågældende kompetente myndighed også en fælles risikovurdering på regionalt niveau.

3. Naturgasvirksomhederne, industrielle gaskunder, de relevante organisationer, som repræsenterer private og industrielle gaskunders interesser, såvel som medlemsstaterne og den nationale regulerende myndighed, for så vidt den ikke er den kompetente myndighed, samarbejder med den kompetente myndighed og giver den på anmodning alle nødvendige oplysninger til brug for risikovurderingen.

4. Risikovurderingen ajourføres for første gang senest 18 måneder efter vedtagelsen af de i artikel 4 nævnte forebyggende handlings- og nødplaner og derefter hvert andet år inden den 30. september i det relevante år, medmindre forholdene begrunder hyppigere ajourføringer. Risikovurderingen skal tage hensyn til de fremskridt, der gøres med de investeringer, der er nødvendige for at opfylde den i artikel 6 definerede standard for infrastruktur og de landespecifikke vanskeligheder, som er opstået i forbindelse med gennemførelsen af nye alternative løsninger.

5. Risikovurderingen, herunder de ajourførte udgaver, stilles straks til rådighed for Kommissionen.

Artikel 10

Nødplaner og kriseniveauer

1. I de nationale og fælles nødplaner:

- a) tages udgangspunkt i kriseniveauerne, jf. stk. 3
- b) defineres rolle og ansvarsområder for naturgasvirksomheder og industrielle gaskunder, inklusive for de relevante elproducenter under hensyn til det forskellige omfang, som de er påvirket i tilfælde af afbrydelser af gasforsyningen og deres samspil med de kompetente myndigheder og med de regulerende nationale myndigheder, hvor dette er relevant, på hvert af de kriseniveauer, der er nævnt i stk. 3
- c) defineres rolle og ansvarsområder for de kompetente myndigheder og de øvrige organer, der er tildelt opgaver jf. artikel 2, stk. 2, på hvert af de kriseniveauer, der er defineret i denne artikels stk. 3

- d) sikres, at naturgasvirksomheder og industrielle gaskunder får tilstrækkelige muligheder for at reagere på hvert kriseniveau
- e) identificeres, hvor dette er relevant, de foranstaltninger, der skal træffes, og handlinger der skal foretages, for at afbøde den mulige virkning af en afbrydelse i forsyningen af fjernvarme og af elektricitet produceret ved hjælp af gas
- f) fastlægges detaljerede procedurer og foranstaltninger, som skal følges for hvert kriseniveau, herunder ordninger for informationsstrømme
- g) udpeges en kriseleder eller et krisehold, og dennes/dettes rolle defineres
- h) fastslås bidraget fra de markedsbaserede foranstaltninger, navnlig dem, som er opført i bilag II, med henblik på at tackle situationen på alarmniveau og afbøde konsekvenserne på nødsituationsniveau
- i) fastslås bidraget fra andre foranstaltninger end markedsbaserede foranstaltninger, som planlægges, eller som skal gennemføres for nødsituationsniveauet, navnlig dem, som er opført i bilag III, og vurderes, i hvilket omfang der er behov for sådanne andre foranstaltninger end markedsbaserede foranstaltninger for at tackle en krise, vurdere konsekvenserne af disse og definere procedurer for gennemførelsen af disse, under hensyn til, at ikke-markedsbaserede foranstaltninger kun må anvendes, når de markedsbaserede mekanismer ikke længere kan sikre forsyninger, navnlig til beskyttede kunder
- j) beskrives de mekanismer, der benyttes til at samarbejde med andre medlemsstater for hvert kriseniveau
- k) udspecificeres rapporteringsforpligtelser, som pålægges naturgasvirksomheder på alarm- og nødsituationsniveauerne
- l) opstilles en liste over forud fastsatte foranstaltninger med sigte på at stille gas til rådighed i tilfælde af en nødsituation, herunder kommercielle aftaler mellem de parter, som deltager i sådanne foranstaltninger og kompensationsmekanismerne for naturgasvirksomheder, hvor dette er relevant, under behørig hensyntagen til fortroligheden af følsomme oplysninger. Sådanne foranstaltninger kan omfatte aftaler på tværs af landegrænser mellem medlemsstater og/eller naturgasvirksomheder.
2. De nationale og fælles nødplaner ajourføres hvert andet år, medmindre forholdene begrunder en hyppigere ajourføring, og skal afspejle den ajourførte risikovurdering. Konsultationen mellem de kompetente myndigheder i artikel 4, stk. 2, gennemføres, inden de ajourførte planer vedtages.
3. De tre overordnede kriseniveauer defineres på følgende måde:
- a) tidligt varslingsniveau (varslings): når der foreligger konkrete, alvorlige og pålidelige oplysninger om, at der kan indtræffe en hændelse, som formodentlig vil resultere i en betydeligt forringet forsyningssituation og formodentlig vil føre til, at alarm- eller nødsituationsniveauet vil blive udløst. Det tidlige varslingsniveau kan aktiveres af en tidlig varslingsmekanisme
- b) alarmniveau (alarmering): når en afbrydelse af forsyningerne eller en usædvanlig høj gasefterspørgsel forekommer, som vil resultere i en betydeligt forringet forsyningssituation, men markedet er stadig i stand til at håndtere denne afbrydelse eller efterspørgsel uden at bruge ikke-markedsbaserede foranstaltninger.
- c) nødsituationsniveau (nødsituation): i tilfælde af en usædvanlig høj gasefterspørgsel eller en betydelig afbrydelse af forsyningen eller anden betydelig forringelse af forsyningssituationen og i tilfælde af, at alle relevante markedsforanstaltninger er blevet gennemført, men at gasforsyningen er utilstrækkelig til at opfylde den resterende gasefterspørgsel, således at ikke-markedsbaserede foranstaltninger også skal indføres navnlig med henblik på at sikre forsyninger til beskyttede kunder i henhold til artikel 8.
4. De nationale og fælles nødplaner skal sikre, at adgangen på tværs af landegrænser til infrastruktur, jf. forordning (EF) nr. 715/2009, bevares i det omfang, det er teknisk og sikkerhedsmæssigt muligt, i tilfælde af nødsituationer. Planerne skal være i overensstemmelse med denne forordnings artikel 3, stk. 6, og må ikke indføre foranstaltninger, der uberettiget begrænser gasstrømmen på tværs af landegrænser.
5. Når den kompetente myndighed iværksætter et af de i stk. 3 omhandlede kriseniveauer, oplyser den øjeblikkeligt Kommissionen herom og forelægger alle nødvendige oplysninger, især vedrørende de foranstaltninger, den påtænker at træffe. I en nødsituation, som kan munde ud i en anmodning om bistand fra Unionen og dennes medlemsstater, underretter medlemsstatens kompetente myndighed hurtigst muligt Kommissionens overvågnings- og informationscenter på civilbeskyttelsesområdet.
6. Hvis den kompetente myndighed erklærer en nødsituation, følger den de forud fastsatte foranstaltninger som defineret i nødplanen og oplyser øjeblikkeligt Kommissionen om bl.a. de foranstaltninger, den påtænker at træffe i overensstemmelse med stk. 1. I behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde kan den kompetente myndighed træffe foranstaltninger, der afviger fra nødplanen. Den kompetente myndighed oplyser øjeblikkeligt Kommissionen om sådanne foranstaltninger og giver en begrundelse herfor.

7. Medlemsstaterne, og navnlig de kompetente myndigheder, sikrer, at:

- a) der ikke træffes foranstaltninger, der uberettiget indskrænker gasstrømmen på det indre marked
- b) der ikke træffes foranstaltninger, der kan bringe en anden medlemsstats gasforsyningsituation i alvorlig fare, og
- c) den grænseoverskridende infrastrukturadgang, jf. forordning (EF) nr. 715/2009, bevares i det omfang, det er teknisk og sikkerhedsmæssigt muligt, i overensstemmelse med nødplanen.

8. Kommissionen verificerer så snart som muligt, men inden for fem dage efter at have modtaget de i stk. 5 omhandlede oplysninger fra den kompetente myndighed, at erklæringen af en nødsituation er berettiget i overensstemmelse med stk. 3, litra c), og at de foranstaltninger, der er truffet, mest muligt følger de foranstaltninger, der er nævnt i nødplanen, og ikke pålægger naturgasvirksomheder en urimelig byrde, og er i overensstemmelse med stk. 7. Kommissionen kan efter anmodning fra en kompetent myndighed, naturgasvirksomhed eller på eget initiativ anmode den kompetente myndighed om at ændre de foranstaltninger, som er i modstrid med de betingelser, som er fastsat i stk. 7 og i dette stykkes første punktum. Kommissionen kan endvidere anmode den kompetente myndighed om at ophæve dens erklæring af en nødsituation, hvis den efter Kommissionens opfattelse ikke, eller ikke længere, er berettiget i henhold til stk. 3, litra c).

Senest tre dage efter underretningen om Kommissionens anmodning ændrer den kompetente myndighed sine foranstaltninger og underretter Kommissionen herom, eller underretter Kommissionen om grundene til, at den ikke er indforstået med anmodningen. Kommissionen kan i så fald ændre sin anmodning eller trække den tilbage inden for en frist på tre dage eller, med henblik på at behandle spørgsmålet, indkalde den kompetente myndighed eller, hvor dette er relevant, de kompetente myndigheder, og, hvis Kommissionen finder det nødvendigt, gaskoordinationsgruppen. Kommissionen giver en detaljeret begrundelse for sin anmodning om ændring af foranstaltningen. Den kompetente myndighed tager fuldt ud hensyn til Kommissionens holdning. Hvis den kompetente myndigheds endelige afgørelse afviger fra Kommissionens holdning, udarbejder og offentliggør den kompetente myndighed en begrundelse for afgørelsen.

Artikel 11

Reaktion på nødsituationer på EU-niveau og regionalt niveau

1. Kommissionen kan, efter anmodning fra en kompetent myndighed, der har erklæret en nødsituation og efter at have

foretaget verifikationen i henhold til artikel 10, stk. 8, erklære en nødsituation på EU-niveau eller på regionalt niveau for et specifikt berørt geografisk område. Efter anmodning fra mindst to kompetente myndigheder, der har erklæret en nødsituation efter en verifikation i henhold til artikel 10, stk. 8, erklærer Kommissionen, såfremt der er en sammenhæng mellem grundene til disse nødsituationer, en nødsituation på EU-niveau eller regionalt niveau, alt efter hvad der er mest relevant. Kommissionen indhenter synspunkter fra og tager behørigt hensyn til alle relevante oplysninger fra de øvrige kompetente myndigheder, idet den i alle tilfælde anvender de kommunikationsmidler, der er bedst egnede i den givne situation. Når Kommissionen vurderer, at der ikke længere er tilstrækkelig grundlag for en nødsituation på EU-niveau eller regionalt niveau, erklærer den nødsituationen på EU-niveau eller regionalt niveau for ophævet. Kommissionen begrundes i alle tilfælde sin afgørelse og underretter Rådet herom.

2. Kommissionen indkalder gaskoordinationsgruppen, så snart den erklærer en nødsituation på EU-niveau eller regionalt niveau. I en nødsituation på EU-niveau eller regionalt niveau kan Kommissionen efter anmodning fra mindst tre medlemsstater begrænse deltagelsen i et helt møde eller en del af et møde i gaskoordinationsgruppen til repræsentanterne for de pågældende medlemsstater og de kompetente myndigheder.

3. I tilfælde af en nødsituation på EU-niveau eller regionalt niveau, som omhandlet i stk. 1, koordinerer Kommissionen de kompetente myndigheders foranstaltninger under fuld hensyntagen til de relevante oplysninger og resultater fra høringen af gaskoordinationsgruppen. Kommissionen skal især:

- a) sikre, at der udveksles oplysninger
- b) sikre, at handlingerne på medlemsstatsniveau og regionalt niveau er afstemt og virkningsfulde i forhold til EU-niveauet
- c) koordinere handlingerne over for tredjelande.

4. Kommissionen kan indkalde en kriseledelsesgruppe bestående af kriselederne, jf. artikel 10, stk. 1, litra g), fra de medlemsstater, der berøres af nødsituationen. Kommissionen kan med kriseledernes samtykke indbyde andre relevante aktører til at deltage. Kommissionen sikrer, at gaskoordinationsgruppen regelmæssigt modtager oplysninger om arbejdet i kriseledelsesgruppen.

5. Medlemsstaterne, og navnlig de kompetente myndigheder, sikrer, at:

- a) der ikke træffes foranstaltninger, der uberettiget indskrænker gasstrømmen på det indre marked, navnlig gasstrømmen til de berørte markeder

b) der ikke træffes foranstaltninger, der kan bringe en anden medlemsstats gasforsyningsituation i alvorlig fare, og

c) den grænseoverskridende infrastrukturalgang, jf. forordning (EF) nr. 715/2009, bevares i det omfang, det er teknisk og sikkerhedsmæssigt muligt, i overensstemmelse med nødplanen.

6. Fastslår Kommissionen efter anmodning fra en kompetent myndighed eller en naturgasvirksomhed eller på eget initiativ, at en foranstaltning truffet af en medlemsstat eller en kompetent myndighed eller en naturgasvirksomheds adfærd i en nødsituation på EU-niveau eller regionalt niveau er i modstrid med stk. 5, anmoder Kommissionen den nævnte medlemsstat eller den kompetente myndighed om at ændre handlingen eller foretage en handling for at sikre overholdelse af stk. 5, idet den oplyser den om grundene hertil. Der tages behørigt hensyn til nødvendigheden af, at gassystemet til enhver tid fungerer sikkert.

Senest tre dage efter underretningen om Kommissionens anmodning ændrer medlemsstaten eller den kompetente myndighed sin foranstaltning og underretter Kommissionen herom, eller også redegør myndigheden over for Kommissionen for grundene til, at den ikke er indforstået med anmodningen. Kommissionen kan i så fald ændre sin anmodning eller trække den tilbage inden for en frist på tre dage eller indkalde medlemsstaten eller den kompetente myndighed og, hvis Kommissionen finder det nødvendigt, gaskoordinationsgruppen med henblik på behandling af spørgsmålet. Kommissionen giver en detaljeret begrundelse for sin anmodning om ændring af foranstaltningen. Medlemsstaten eller den kompetente myndighed tager fuldt ud hensyn til Kommissionens holdning. Hvis den kompetente myndigheds eller medlemsstatens endelige afgørelse afviger fra Kommissionens holdning, fremlægger den kompetente myndighed eller medlemsstaten en begrundelse for en sådan afgørelse.

7. Kommissionen opstiller efter høring af gaskoordinationsgruppen en permanent reserveliste for en følgegruppe bestående af eksperter fra industrien og repræsentanter for Kommissionen. Følgegruppen kan indsættes uden for Unionen efter behov og overvåger og rapporterer om gasstrømme til Unionen i samarbejde med leverandør- og transitlandene.

8. Den kompetente myndighed forelægger Kommissionens overvågnings- og informationscenter på civilbeskyttelsesområdet oplysninger om eventuelle behov for bistand. Overvågnings- og informationscenteret på civilbeskyttelsesområdet vurderer situationen i sin helhed og rådgiver om, hvilken bistand der bør ydes

til de hårdest ramte medlemsstater og i givet fald til tredjelande.

Artikel 12

Gaskoordinationsgruppen

1. Der er oprettet en gaskoordinationsgruppe for at lette koordineringen af foranstaltninger vedrørende gasforsyningsikkerhed. Denne gruppe består af repræsentanter for medlemsstaterne, navnlig deres kompetente myndigheder, samt for agenturet, ENTSO for gas og de repræsentative organer for den pågældende industri og for de relevante kunder. Kommissionen fastlægger i samråd med medlemsstaterne gruppens sammensætning, idet den sikrer, at den er fuldt repræsentativ. Kommissionen har formandskabet i gruppen. Gruppen fastsætter selv sin forretningsorden.

2. I henhold til denne forordning høres gaskoordinationsgruppen, og den bistår Kommissionen især i spørgsmål vedrørende:

a) gasforsyningsikkerheden til enhver tid og mere specifikt i tilfælde af en nødsituation

b) alle oplysninger af relevans for gasforsyningsikkerheden på nationalt og regionalt niveau samt på EU-niveau

c) bedste praksis og mulige retningslinjer til alle berørte parter

d) forsyningsikkerhedsniveauet, benchmark og vurderingsmetoder

e) nationale og regionale scenarier og EU-scenarier samt afprøvning af beredskabsniveauerne

f) vurdering af de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne samt gennemførelse af de foranstaltninger, der indgår heri

g) koordinering af foranstaltninger for at tackle en nødsituation inden for Unionen med tredjelande, der er kontraherende parter i traktaten om oprettelse af energifællesskabet, og med andre tredjelande

h) bistand, som de hårdest ramte medlemsstater har behov for.

3. Kommissionen indkalder regelmæssigt gaskoordinationsgruppen og videregiver de oplysninger, den har modtaget fra de kompetente myndigheder, og sikrer samtidig, at forretningsmæssigt følsomme oplysninger behandles fortroligt.

Artikel 13

Udveksling af oplysninger

1. Såfremt medlemsstaterne har eksisterende offentlige serviceforpligtelser, som vedrører gasforsyningssikkerheden, offentliggør de disse senest den 3. januar 2011. Eventuelle senere ændringer eller yderligere offentlige serviceforpligtelser, som vedrører gasforsyningssikkerheden, offentliggøres ligeledes, så snart de er vedtaget af medlemsstaterne.

2. I en nødsituation skal de berørte naturgasvirksomheder navnlig dagligt stille følgende oplysninger til rådighed for den kompetente myndighed:

- a) daglige prognoser over gasefterspørgsel og -forsyning for de følgende tre dage
- b) gasstrømme på dagsbasis ved alle indgangs- og udgangspunkter på tværs af landegrænser og ved alle sammenkoblingspunkter mellem nettet og produktionsanlæg, lagerfaciliteter eller LNG-terminaler i mio. Nm³/d
- c) periode udtrykt i antal dage, i hvilken det forventes, at gasforsyningen til beskyttede kunder kan opretholdes.

3. I tilfælde af en nødsituation på EU-niveau eller regionalt niveau kan Kommissionen anmode den kompetente myndighed om som minimum hurtigst muligt at forelægge Kommissionen følgende oplysninger:

- a) oplysninger som omhandlet i stk. 2
- b) oplysninger om den kompetente myndigheds planlagte og allerede trufne foranstaltninger for at afbøde nødsituationen og oplysninger om foranstaltningernes effektivitet
- c) foretagne anmodninger om, at andre kompetente myndigheder træffer yderligere foranstaltninger
- d) foranstaltninger, der er gennemført efter andre kompetente myndigheders anmodning.

4. De kompetente myndigheder og Kommissionen sikrer, at forretningsmæssigt følsomme oplysninger behandles fortroligt.

5. Efter en nødsituation forelægger den kompetente myndighed hurtigst muligt og senest seks uger efter ophævelsen af nødsituationen Kommissionen en udførlig vurdering af nødsi-

tuationen og effektiviteten af de gennemførte foranstaltninger, herunder en vurdering af nødsituationens økonomiske konsekvenser, konsekvenserne for sektoren og den bistand, der er givet og/eller modtaget fra Unionen og dens medlemsstater. Denne vurdering stilles til rådighed for gaskoordinationsgruppen og tages i betragtning ved ajourføringerne af de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne.

Kommissionen analyserer de kompetente myndigheders vurderinger og underretter medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og gaskoordinationsgruppen om resultaterne af sin analyse i samlet form.

6. For at gøre det muligt for Kommissionen at vurdere forsyningssikkerhedssituationen på EU-niveau:

- a) giver medlemsstaterne senest den 3. december 2011 Kommissionens meddelelse om de eksisterende mellemstatslige aftaler, som er indgået med tredjelande, og som har en indvirkning på udviklingen af gasinfrastrukturer og -forsyninger. Ved indgåelse af nye mellemstatslige aftaler med tredjelande, som har en sådan indvirkning, orienterer medlemsstaterne Kommissionen
- b) giver naturgasvirksomheder for eksisterende kontrakter senest den 3. december 2011 samt for nye kontrakter eller ændringer i eksisterende kontrakter, de berørte kompetente myndigheder følgende nærmere oplysninger om kontrakter med en løbetid på over et år, der indgås med leverandører fra tredjelande:
 - i) kontraktens varighed
 - ii) kontraherede mængder i alt på årsbasis og den gennemsnitlige mængde pr. måned
 - iii) i tilfælde af en alarm eller nødsituation, kontraherede mængder i alt på dagsbasis
 - iv) kontraktmæssige leveringssteder.

Den kompetente myndighed forelægger Kommissionen disse oplysninger i samlet form. I tilfælde af indgåelse af nye kontrakter eller ændringer, der foretages i eksisterende kontrakter, forelægges alle oplysninger på ny regelmæssigt i samlet form. Den kompetente myndighed og Kommissionen sikrer, at disse oplysninger behandles fortroligt.

*Artikel 14***Kommissionens overvågning**

Kommissionen varetager løbende overvågning af og rapportering om gasforsynings sikkerhedsforanstaltninger, navnlig igennem en årlig vurdering af medlemsstaternes rapporter som omhandlet i artikel 5 i direktiv 2009/73/EF, og oplysningerne vedrørende anvendelsen af samme direktivs artikel 11 og artikel 52, stk. 1, samt oplysningerne i den risikoanalyse og de forebyggende handlingsplaner og nødplaner, der skal udarbejdes i overensstemmelse med denne forordning, når de foreligger.

Senest den 3. december 2014 skal Kommissionen på grundlag af den i artikel 4, stk. 6, omhandlede rapport og efter høring af gaskoordinationsgruppen:

- a) drage konklusioner vedrørende mulige veje til at forbedre forsynings sikkerheden på EU-niveau, vurdere muligheden for at udarbejde risikoanalyser og opstille forebyggende handlingsplaner og nødplaner på EU-niveau samt rapportere til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af denne forordning, herunder også om fremskridt med hensyn til markedssammenkobling, og
- b) rapportere til Europa-Parlamentet og Rådet om den generelle overensstemmelse mellem medlemsstaternes forebyggende handlingsplaner og nødplaner samt deres bidrag til solidaritet og beredskab set fra et EU-perspektiv.

Rapporten skal, hvor dette er relevant, indeholde henstillinger til forbedring af denne forordning.

*Artikel 15***Ophævelse**

Uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser for så vidt angår fristen for gennemførelse og anvendelse af direktiv 2004/67/EF, ophæves dette direktiv fra den 2. december 2010 med undtagelse af artikel 4, stk. 1 og 2, som finder anvendelse, indtil den berørte medlemsstat har defineret beskyttede kunder, jf. denne forordnings artikel 2, stk. 1, og identificeret naturgasvirksomhederne, jf. denne forordnings artikel 8, stk. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, 20. oktober 2010.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK
Formand

*Artikel 16***Undtagelse**

Denne forordning finder ikke anvendelse på Malta og Cypern, så længe der ikke leveres gas på deres respektive områder. For Malta og Cypern finder de tidsfrister, der følger af artikel 2, stk. 2, nr. 1), artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 2 og 5, artikel 6, stk. 1 og 5, artikel 8, stk. 1, artikel 9, stk. 1, og artikel 13, stk. 6, litra a) og b) anvendelse som følger:

- a) for artikel 2, stk. 2, nr. 1), artikel 3, stk. 2, artikel 9, stk. 1, og artikel 13, stk. 6, litra a) og b): 12 måneder
- b) for artikel 4, stk. 2, og artikel 8, stk. 1: 18 måneder
- c) for artikel 4, stk. 5: 24 måneder
- d) for artikel 6, stk. 5: 36 måneder
- e) for artikel 6, stk. 1: 48 måneder

fra den dag, hvor der første gang leveres gas på deres respektive områder.

*Artikel 17***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 6, stk. 8, artikel 10, stk. 4, første punktum, artikel 10, stk. 7, litra c), og artikel 11, stk. 5, litra c), finder anvendelse fra den 3. marts 2011.

På Rådets vegne

O. CHASTEL
Formand

BILAG I

BEREGNING AF N-1-FORMLÉN

1. Definition af N-1-formlen

N-1-formlen beskriver gasinfrastrukturens tekniske kapacitet til at dække den samlede gasefterspørgsel i det beregnede område i tilfælde af, at den største enkeltstående gasinfrastruktur afbrydes på en dag med usædvanlig stor gasefterspørgsel, der forekommer med en statistisk sandsynlighed en gang hvert tyvende år.

Gasinfrastruktur omfatter gastransmissionsnet, herunder samkøringslinjer, såvel som produktions-, LNG- og oplagringsfaciliteter tilknyttet det beregnede område.

Teknisk kapacitet⁽¹⁾ for alle resterende gasinfrastrukturer i tilfælde af en afbrydelse af den største enkeltstående gasinfrastruktur bør mindst være lig med summen af den samlede daglige gasefterspørgsel i det beregnede område på en dag med usædvanlig stor gasefterspørgsel, der forekommer med en statistisk sandsynlighed en gang hvert tyvende år.

Facit af beregningen af N-1-formlen herunder bør mindst være lig med 100 %.

2. Beregningsmetode for N-1-formlen

$$N - 1 [\%] = \frac{EP_m + P_m + S_m + LNG_m - I_m}{D_{max}} \times 100, N - 1 \geq 100 \%$$

3. Definitioner af parametrene for N-1-formlen:

»Beregnet område«: et geografisk område, for hvilket N-1-formlen er beregnet som fastsat af den kompetente myndighed.

Definition på efterspørgselssiden

»D_{max}«: den samlede daglige gasefterspørgsel (i mio. Nm³/d) i det beregnede område på en dag med usædvanlig stor gasefterspørgsel, der forekommer med en statistisk sandsynlighed en gang hvert tyvende år.

Definitioner på forsyningsiden

»EP_m«: teknisk kapacitet for indgangspunkter (i mio. Nm³/d), bortset fra produktions-, LNG- og lagerfaciliteter dækket af P_m, S_m og LNG_m; summen af den tekniske kapacitet ved alle indgangspunkter på tværs af landegrænser, der er i stand til at forsyne det beregnede område med gas

»P_m«: maksimal teknisk produktionskapacitet (i mio. Nm³/d): den maksimale samlede daglige tekniske produktionskapacitet fra alle gasproduktionsanlæg, der kan leveres til indgangspunkterne i det beregnede område

»S_m«: maksimal teknisk leveringskapacitet (i mio. Nm³/d): den maksimale samlede daglige tekniske udtrækskapacitet fra alle lagerfaciliteter, som kan leveres til indgangspunkterne i det beregnede område, under hensyntagen til deres respektive fysiske karakteristika

»LNG_m«: maksimal teknisk kapacitet ved LNG-faciliteter (i mio. Nm³/d): den maksimale samlede daglige tekniske leveringskapacitet i alle LNG-faciliteter i det beregnede område, idet der tages hensyn til kritiske elementer såsom losning, hjælpefunktioner, midlertidige lagre og forgasning af LNG samt teknisk leveringskapacitet til systemet

»I_m«: den tekniske kapacitet i den største enkeltstående gasinfrastruktur (i mio. Nm³/d) med den største individuelle kapacitet til at forsyne det beregnede område med gas. Når flere gasinfrastrukturer er forbundet til en fælles gasinfrastruktur for modtagelse og levering og ikke kan fungere hver for sig, betragtes de som en enkelt gasinfrastruktur.

⁽¹⁾ I henhold til artikel 2, stk. 1, nr. 18), i forordning (EF) nr. 715/2009 betegner »teknisk kapacitet« den maksimale uafbrudte kapacitet, som transmissionssystemoperatøren kan tilbyde brugerne af nettet, idet der tages hensyn til systemintegritet og transmissionsnettets driftskrav.

4. Beregning af N-1-formlen ved anvendelse af foranstaltninger på efterspørgselssiden

$$N - 1[\%] = \frac{EP_m + P_m + S_m + LNG_m - I_m}{D_{max} - D_{eff}} \times 100, N - 1 \geq 100 \%$$

Definition på efterspørgselssiden

»D_{eff}«: den del af D_{max} (i mio. Nm³/d), som i tilfælde af en afbrydelse af forsyningen hurtigt kan dækkes i tilstrækkeligt omfang med markedsbaserede foranstaltninger på efterspørgselssiden, jf. artikel 5, stk. 1, litra b), og artikel 6, stk. 2.

5. Beregning af N-1-formlen på regionalt plan

Det i punkt 3 omhandlede beregnede område udvides, hvor det er hensigtsmæssigt, til det relevante regionale plan, som fastsat af de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder. Ved beregningen af N-1-formlen på regionalt plan anvendes den største enkeltstående gasinfrastruktur af fælles interesse. Den største enkeltstående gasinfrastruktur af fælles interesse for en region er den største gasinfrastruktur i regionen, der direkte eller indirekte bidrager til at forsyne regionens medlemsstater med gas; den defineres i den fælles forebyggende handlingsplan.

Den regionale N-1-beregning kan kun erstatte den nationale N-1-beregning, såfremt den største enkeltstående gasinfrastruktur af fælles interesse ifølge den fælles risikovurdering har væsentlig betydning for gasforsyningen af alle berørte medlemsstater.

BILAG II

LISTE OVER MARKEDSBASEREDE GASFORSYNINGSSIKKERHEDSFORANSTALTNINGER

Den kompetente myndighed tager den vejledende og ikke-udtømmende liste, der findes i dette bilag, i betragtning ved udarbejdelsen af den forebyggende handlingsplan og nødplanen. Den kompetente myndighed tager behørigt hensyn til de miljømæssige virkninger af de foreslåede foranstaltninger under udarbejdelsen af den forebyggende handlingsplan og nødplanen, og foretrækker så vidt muligt de foranstaltninger, der har mindst indvirkning på miljøet, samtidig med at der tages hensyn til forsyningsikkerheden.

Foranstaltninger på udbudssiden:

- øget produktionsfleksibilitet
- øget importfleksibilitet
- lette integrationen af gas fra vedvarende energikilder i gasnetinfrastrukturen
- kommerciel oplagring af gas — udtrækskapacitet og oplagret gasmængde
- kapacitet i LNG-terminaler og maksimal leveringskapacitet
- diversificering af gasforsyninger og -ruter
- tilbagegående strømme
- samordnet distribution mellem transmissionssystemoperatører
- anvendelse af lang- og kortfristede kontrakter
- investeringer i infrastruktur, herunder tovejskapacitet
- kontraktlige aftaler med henblik på at opretholde gasforsyningen.

Foranstaltninger på efterspørgselsiden:

- anvendelse af afbrydelige kontrakter
 - muligheder for brændselsomlægning, herunder anvendelse af alternative brændselsreserver i industrivirksomheder og kraftvarmeværker
 - frivillig frakobling af belastning
 - øget effektivitet
 - øget anvendelse af vedvarende energikilder.
-

BILAG III

**LISTE OVER FORANSTALTNINGER, DER IKKE ER MARKEDSBASEREDE
GASFORSYNINGSSIKKERHEDSFORANSTALTNINGER**

Den kompetente myndighed tager i en nødsituation udelukkende bidraget fra den følgende vejledende og ufuldstændige liste over foranstaltninger i betragtning ved udarbejdelsen af den forebyggende handlingsplan og nødplanen:

Foranstaltninger på udbudssiden:

- anvendelse af strategiske gaslagre
- tvungen anvendelse af alternative brændsler (f.eks. i overensstemmelse med Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter ⁽¹⁾)
- tvungen anvendelse af elektricitet, som produceres på grundlag af andre kilder end gas
- tvungen forhøjelse af gasproduktionsniveauerne
- tvunget lagerudtræk.

Foranstaltninger på efterspørgselsiden:

- Forskellige skridt til tvungen begrænsning af efterspørgslen, herunder
 - tvungen brændselsomlægning
 - tvungen anvendelse af afbrydelige kontrakter, hvor de ikke anvendes i fuld udstrækning som led i markedsforanstaltninger
 - tvungen frakobling af belastning.

⁽¹⁾ EUT L 265 af 9.10.2009, s. 9.

BILAG IV

REGIONALT SAMARBEJDE

I overensstemmelse med artikel 194 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og som understreget i artikel 6 i direktiv 2009/73/EF samt artikel 12 i forordning (EF) nr. 715/2009 afspejler regionalt samarbejde en ånd af solidaritet og er også et af denne forordnings bærende principper. Regionalt samarbejde er nødvendigt navnlig i forbindelse med udarbejdelsen af risikovurderingen (artikel 9), de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne (artikel 4, 5 og 10), standarderne for infrastruktur og forsyninger (artikel 6 og 8) og bestemmelserne om reaktionen på nødsituationer på EU-niveau og regionalt niveau (artikel 11).

Det regionale samarbejde under denne forordning bygger på det eksisterende regionale samarbejde, der omfatter naturgasvirksomheder, medlemsstater og nationale regulerende myndigheder med henblik på bl.a. at styrke forsyningssikkerheden og integrationen af det indre marked for energi, som f.eks. de tre regionale gasmarkeder under det regionale gasinitiativ (Gas Regional Initiative), gasplatformen, gruppen på højt plan for planen for sammenkobling af det baltiske energimarked og energifællesskabets koordineringsgruppe for forsyningssikkerhed. De specifikke krav til forsyningssikkerheden vil imidlertid antagelig få nye samarbejdsrammer til at opstå, og nuværende samarbejdsområder vil skulle tilpasses for at sikre højest mulig effektivitet.

I lyset af de stadig mere sammenkoblede og indbyrdes afhængige markeder og virkeliggørelsen af det indre gasmarked kan samarbejde mellem de følgende medlemsstater som et af flere eksempler, herunder også mellem dele af nabomedlemsstater, øge disses individuelle og kollektive forsyningssikkerhed:

- Polen og de tre baltiske lande (Estland, Letland og Litauen)
- Den Iberiske Halvø (Spanien og Portugal) og Frankrig
- Irland og Det Forenede Kongerige
- Bulgarien, Grækenland og Rumænien
- Danmark og Sverige
- Slovenien, Italien, Østrig, Ungarn og Rumænien
- Polen og Tyskland
- Frankrig, Tyskland, Belgien, Nederlandene og Luxembourg
- Tyskland, Tjekkiet og Slovakiet
- andre.

Hvis det er nødvendigt og hensigtsmæssigt, kan det regionale samarbejde mellem medlemsstaterne udvides, så samarbejdet med nabomedlemsstater styrkes, især hvad angår lande, der befinder sig på gasøer, navnlig med hensyn til styrkelse af sammenkoblinger. Medlemsstaterne kan også være medlem af forskellige samarbejdsgrupper.